

REDACTOR

DR. ALEXANDRU RUSU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ—JUDETUL ALBA DE JOSMANUSCRISELE NU SE
— INAPOIAZĂ. —

Unitatea

Foaie bisericească-politică. — Apare în fiecare Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 120 Lei

Pe 6 luni . . . 60 Lei

Pe 3 luni . . . 30 Lei

Numărul 2.50 Lei

Pentru inserate se plătește 4 lei de șir garmond
La publicările ulterioare se socotește taxa jumătate

Reforma învățământului.

— Pe marginea unui articol autorizat —

de IACOB POPA

canonic și inspector școlastic arhidiecezan.

IV

La pregătirea unui proiect de lege cum este acela al reformei învățământului, se cere un vast material statistic, bine lucrat, care să lumineze chestiunea deplin și din toate punctele de vedere. — Făuritorii proiectului nostru, care vrea să rezolve chestiunea prin statificarea radicală a învățământului, ori nu au avut însă la dispoziție date statistice recente despre starea învățământului din întreaga țară, ori apoi nu au ținut samă de ele.

Ce ar zice dl Popa Lisseanu despre un inginer, care vrând să clădească o șosea de 200 km., fără să facă măsurături, fără să soneze și să studieze terenul pas de pas, fără să se convingă, dacă poate ține direcția contemplată de la început și, mai ales, fără să utilizeze ceea ce îi dă natura de-a gata, — ar plănuși simplaminte un viaduct de 200 km. în beton armat, drept ca raza luminii?

Cam așa ni-se prezintă proiectul cu statificarea învățământului.

Regretăm foarte mult, că nu avem la dispoziție, decât foarte puține date statistice, dar câte avem ajung pentru a dovedi *greutățile enorme financiare*, pe cari le întimpină soluția preconizată de dl Popa Lisseanu.

Avem în mână Buletinul ministerului instrucțiunii publice reg. ung. pe a. 1914. Este o statistică completă și autentică, ale cărei date de sigur nu s'au schimbat de atunci în așa măsură, încât să nu poată fi luate de bază. Această statistică ne spune, că din 5300 școli primare, câte erau pe teritoriul din fosta Ungarie atribuit României, numai 1387 erau de stat, iar restul de 3913 erau confesionale (3439), comunale (417), societare (9) și particulare (48). Dacă în calculul nostru nu vom lua în considerare decât școlile primare de pe acest teritoriu, constatăm, că după formula dlui Popa Lisseanu statul ar avea să se îngrijească de clădiri și înzestrare pentru aproape 4000 de școli, ceea ce după prețurile de azi ar costa cel puțin 1 miliard de Lei.

Poatecă d. Popa Lisseanu se gândește la posibilitatea, ca statul să folosească *clădirile școlilor actuale*. În cât privește însă școlile confesionale, socotim, că aceasta posibilitate, pe cale cinstită și legală, este exclusă. Și aceasta, pentru că minoritățile etnice vor continua a susține în clădirile pe cari le au școlile lor confesionale ca particulare, iar bisericile românești vor întrebuița clădirile școlare de acum pentru alte scopuri bisericești. Parohiile noastre sunt persoane juridice și nu vom tolera niciodată, ca dreptul de liberă dispunere asupra proprietăților lor să fie știrbit, sub nici un cuvânt. Apoi să nu se uite, că clădirile a-

cestea sunt făcute în cele mai multe cazuri cu jertfira celor mai importante interese bisericești și chiar cu prețul podobnelor și odoarelor bisericuțelor noastre de pe sate, cari de dragul școlii au rămas despoiate, în umilință și părăsire.

S'ar putea deci și numai inchipui, ca statul român, fie pe orice cale, să lipsească de avutal lor aceste sfinte și martirizate biserici? Ar fi o nelegiuire prea mare și prea brutală. De aceea, rugăm pe dl Popa Lisseanu, că de cumva îi va fi ispitit vreodată gândul acesta, să renunțe la el pentru totdeauna.

Dar d. Popa Lisseanu se gândește poate la *expedientul comitetelor școlare comunale*, organizate cu foc și sabie în cursul anului 1923 prin organele ministerului instrucțiunii publice în toate comunele de pe la noi, fără considerare la aceea, dacă școala din respectiva comună era de stat ori avea alt caracter. — De fapt, se spune, că în vechiul regat aceste comitete școlare au realizat sume fabuloase, așa că chiar și în clădirea de școli au produs rezultate remarcabile. La noi în Transilvania ele au rămas însă niște organisme lipsite de viață.

Fenomenul acesta e foarte ușor explicabil. În vechiul regat n'au existat înainte astfel de comitete, iar școlile erau toate de stat, așa că populația nici într'un chip nu lua parte la susținerea și administrarea școlilor. Când a urmat deci ca să se organizeze comitetele școlare, ca organe reprezentative, prin cari populația era angajată la o operă de interes public, care o privea foarte de aproape chiar pe această populație, nu e nici o mirare că ea le-a primit bucuroasă. Că apoi cu ce mijloace s'au adunat sumele acele mari, se poate bănui din următoarele cuvinte ale dlui ministru al instrucțiunii Dr. C. Angheliescu, rostite în ședința Camerei dela 29 Decembrie 1923 (Mon. of. 6 Februarie 1924): „Am fost secundat într'un mod admirabil și de organele administrative, în cap cu prefectii și de Dvoastră de parlamentari, cari mi-ați dat tot concursul în această privință și de săteni, cari și-au depus toată munca și dat obolul lor și s'au clădit acele 4000 școli (aplauze), din cari o mare parte sunt aproape terminate“. — Va se zică pe lângă tot „concursul admirabil“ al organelor administrative, al prefectilor și al parlamentarilor, rezultatul totuși nu e așa grozav, ceea ce constată însași adunarea deputaților, care aplaudază atunci, când i-se spune, că „s'au clădit 4000 de școli“, dar se astâmpără imediat, când dl ministru recunoaște, că „încă nici una nu e terminată“.

Altfel stă lucrul la noi în Transilvania. Aici avem lângă fiecare școală comitete, cari funcționează de 50 de ani. Ele au servit de model chiar pentru comitetele școlare, pe cari vrea să le octroieze și la noi guvernul român. Nu e mirare deci, dacă poporul nostru socotește noile comitete școlare ca niște așezăminte cu totul de prisos și cu atât mai odioase,

cu cât organele de execuție ale ministerului procedează la organizarea lor cu un revoltător esces de zel.

Poporul nostru își zice: Noi avem școala noastră confesională, pe care o îngrijește comitetul nostru școlar. Dacă statul vrea să aibă un comitet școlar al său, atunci să-i facă pe cheltuiala sa și școală pe care să o îngrijască. Mentalitatea aceasta se întemeiază și pe faptul, că sub regimul unguresc școlile de stat erau susținute întru toate exclusiv din bugetul statului, — dar isvorește mentalitatea aceasta și din simțul juridic sănătos al poporului, care-i spune, că bugetul unui așezământ de stat cum e școala, nu se poate răzima pe danie publică, fiind aceasta nesigură și lipsită de stabilitate. De altfel decretul-lege respectiv nici nu înșiră clădirea de școli între atribuțiile acestor comitete școlare.

Dar mai pe sus de toate, organizarea acestor comitete nu are loc acolo, unde există școală confesională, care-și are comitetul său școlar confesional. Și dacă dl ministru al instrucțiunii totuși a dispus organizarea acestor comitete pe toată linia, motivul este, că dânsul, prin statificarea învățătorilor socotește de statificate toate școlile confesionale.

Pentru a ne ocupa puțin și de chestia aceasta, ne vedem siliți să deschidem aici o mică paranteză. Cu aceasta vom continua însă în articolul viitor, cerând scuze cetitorilor, dacă din cauza complexității și importanței chestiunii, nu ne putem împlini promisiunea, de a încheia scrisul nostru cu numărul de față.

Momente înălțătoare.

Clujul pentru școlile Blajului — O nouă danie de 100,000 Lei. — S'a trecut de mult milionul.

Ziua de 15 Februarie, *Intimpinarea Domnului*, se va însemna ca una din cele mai frumoase zile ale mișcării pentru ajutorarea școlilor noastre din Blaj. În această zi, Teatrul național din Cluj, acest înalt for de gândire și simțire românească, a dat în acest scop un mare festival, care abstrăgând dela beneficiul material de câteva zeci de mii, a făcut cea mai luminoasă propagandă pentru ceea ce înseamnă Blajul și școlile sale. Alături de d. Alexandru Lupeanu, — vrednicul profesor al școlilor noastre, care prin conferința sa (din care dăm o parte la alt loc al acestui număr), s'a făcut acolo crainicul mândru al marilor aspirațiuni naționale și creștinești, cari totdeauna au frământat Blajul nostru istoric —, însemnăm cu adâncă recunoștință contribuția nespus de prețioasă dată la acest festival din partea dlui Constantin Pavel, marele artist dela Operă, regisorul întregului festival, precum și prestațiile d-lor G. Bănuțiu, și I. Imdrieș, și a d-nei M. Nestorescu-Vancea dela cele două așezări artistice românești ale Clujului. Și dacă ne gândim, că o bună parte a reușitei acestui festival revine harnicului comitet de acțiune, prezidat de prof. univ. Dr. Emil Hățieganu, nu putem să nu aducem și din partea noastră

Intre biserica basarabeana și cea din regat, precum și cazul dela biserica „Cuibul cu barză“, presa din capitală se așteaptă la ședințe foarte agitate. Intre primele lucrări ale actualei sesiuni sinodale se înregistrează chestiunea învățământului religios, și combaterea alcoolismului. Urmează aceea a reorganizării învățământului seminarial și chestiunea mult agitată a unificării bisericești, care, după 5 ani dela unirea politică, este încă tot la început.

Sub titlul „*politica religioasă a României*“, arhimandritul Scriban se ocupă în ultimul număr (Februarie) al revistei „*Peninsula Balcanică*“ de situația bisericilor ortodoxe, găsind că acum ortodoxismul român este cel mai bine situat, și că ar fi prin urmare chemat să își asume un fel de eghemonie asupra celorlalte biserici ortodoxe. „*Pozițiune ca noi*“, spune p. arhimandrit, nu are nimenea altul. De aceea calea religioasă e azi pentru noi o cale de mare acțiune în Răsărit și e o mare pagubă că nu se găsește nime la aceasta... Dacă am avea noi o organizare bisericească externă (cea internă există? *N. R.*), îndată s'ar putea simți puterea României în afară pe ceea ce suflă și toți ochii Răsăritului ortodox ar fi spre noi“.

Cu tot necazul fraților dela oficiul mitropoliei sibiene, care „nu află că ar fi necesar“, chestiunea concordatului român cu Vaticanul preocupă tot mai mult cercurile guvernului. Se confirmă și știrea, dată de noi mai de mult, că în fruntea comisiei concordatului române ar fi numit de C. Banu, fostul ministru de culte, care, bineînțeles, va lucra în deplin acord cu d. Pennescu, ministrul României pe lângă Vatican. Comisia, e vorba, să lucreze câtva timp aici acasă, pe urmă se va transpune la Roma, pentru a putea lua contactul necesar cu Vaticanul.

Gazetele anunță, că privitor la *secta pocădiilor și adventiștilor*, guvernul e călăuzit de următoarele principii: 1. Proselitismul acestor secte nu se admite. 2. Ele au libertatea de întrunire în unele case particulare, cu condi-

original, frugalele prânzuri episcopale. Inșă avea în aceeaș vreme dragoste mare și pentru cărțile savante ale timpului, lăsându-ne o bogată moștenire dintr'ânsele.

Acești ieromonahi, cari făceau toate mântuirile și privegherile prescrise de aspra disciplină baziliană, găsiu timp destul și pentru citiri îndelungate în nopți târzii, la lumini de său prost, care ineacă și taie avânturile muritorilor de rând. Ei se plâng, ce-i dreptul, în potrivea unei asemenea gospodării avare, dar nu-și curmă indeletnicirile literare. Înțeleg să-și mortifice și prin fumul de lumânări imperfecte trupurile uscate și firave, căci își dădeau seama de importanța unor preocupări superioare.

Dintre dâșii s'au ales marii cărturari români ai veacului al XVIII-lea, despre cari vom pomeni deosebit în continuarea acestor expuneri. Ne gândim acum numai la icoana „*meșterilor ieromonahi dela Blaj*“ — e numirea ce și-o dau înșși, — cari nu numai că au scris și au produs opere, ci s'au făcut și meșteri de tipare, vârsându-și cu mâna lor și buchile trebuincioase. Ei au înțeles, că singură slova din peană de gâscă, așternută în manuscrite ori cât de importante, e moartă, dacă nu e trecută în spornicul plumb al teascului tipografic. Și astfel, călugării dela Blaj s'au făcut împărțitori de hrană spirituală pentru toți cei ce cunoșteau sau puteau să cunoască tocmai din cărțile lor marele meșteșug al cetirii. Cu cărțile lor de slujbe bisericești, tipărite frumos și cu grijă,

șiunea ca autoritățile să fie încunoștințate despre timpul și locul întrunirii. 3. Ca predicatori se admit numai oameni calificați. 4. In ce privește sancțiunile stăpânește principiul constituțional, că libertatea cultelor este permisă atâta vreme, cât nu turbură ordinea în Stat.

Știri mărunte.

Personale. I. *Preasfinția Sa mitropolitul VASILE*, s'a întors Sâmbăta trecută la reședința, venind dela București.

— „*Curierul creștin*“ dela Gherla anunță cu bucurie, că pentru meritele sale sfântul Părinte al Romei a numit pe p. canonic *Dr. PETRU FABIAN* de prelat papal. P. Fabian este al treilea prelat papal al eparhiei noastre gherliane.

— P. Ven. Ordinariat arhiepiscopesc a numit pe p. *Iuliu Laslo* de paroh protopop al Odorheiului săcuiesc, iar pe p. *Emil Tatar* de paroh al Bandului de câmpie.

— P. V. Ordinariat de Gherla a numit pe p. *Ștefan Ilniczky* de protopop onorar, iar pe p. *Aurel Pop* de director al școlii normale diecezane.

Concurse. P. V. Ordinariat de Gherla publică, cu terminul de 20 Martie c. concurs la parohiile *Zagra* (vic. Rodnei) și *Santău* (prot Sărăuadului).

M. Sa Regina Maria la Roma. Dându-se din partea gazetelor noastre mai multe știri inexacte privitor la petrecerea Suveranei noastre la Roma, ținem să dăm cele scrise de *L'Osservatore Romano*, semioficiosul Vaticanului, referitor la această vizită. Iată ce scrie acest ziar în numărul său dela 13 Februarie c: „*Ieri a sosit la Roma, în cel mai strict în coginto, cu trenul de Veneția, Regina Maria a României cu fiica sa principesa Ileana. Suverana, care a fost însoțită de doi adjutanți și de două dame de curte, a fost primită din partea ministrului României și a personalului legațiunii. Tot ieri, pela orele 17, Regina Maria și principesa Ileana s'au dus la vila Savoia pentru a face o vizită regelui Victor și reginei Elena.*“

se încărcau care întregi și răsbăteau până și peste Carpații de hotar omenesc între frați. Vechile tiparnițe ardelenesti, cari au slujit tendinți străine și-au folosit întâmplător datorită numai atât de avarului nostru noroc de demult, își găsesc acum în teascu călugărilor dela Blaj o continuare curat națională. Tipografia cea veche din Blaj este chiar aceeaș, în care s'a tipărit Noul Testament dela Belgrad și a venit la Sfânta Treime din Blaj la subsuoara unui călugăr, într'o traistă. Nu era lucru mare: colea un pumn de slove și matrice și câteva vincălace de lemn!

Când se pornise astfel mânăstirea din Blaj și munca trudnică a răspândirii de slove, în scaunul episcopal urcă un arhieru mai puțin rășboinic decât Inochentie Clain, mai potolit, însă tot atât de stăruitor în urmărirea țintelor ce-și prefige. Clain văzuse ansamblul muncii pentru luminarea neamului său, dase conture și idei, rămânând executarea programului cultural în sarcina urmașului său. Cel ce vine după dânsul, preot de-o conștiință foarte delicată, continuă acest program cu răvna oamenilor ce-și socotesc datoria poruncă dumnezească. Erau acum la mânăstirea din Blaj călugări cu învățatură multă și era afară, în largul cuprinsurilor românești, un popor atât de bun, dar atât de departe de lumina care învie. Și atunci nu mai resta decât ca ieromonahii, să fie puși și la munca de dascăli cu graiul, în fața fiilor poporului românesc atât de învăluit de întunec.

In acelaș număr, ocupându-se de ceremonia din Capela sextină a aniversării încoronării Papei Pius, spune, că „*la această ceremonie a asistat în tribuna Suveranilor M. Sa Regina României, cu suita*“. In numărul din 14 Februarie c. se scriu apoi următoarele: „*Regina României a făcut ieri după masă o vizită reginei Margareta. — Ieri dimineață, Regina României a oferit în apartamentele legațiunii române de lângă Quirinal, o colație intimă, la care au participat prezidentul de Consiliu Mussolini, ministrul României și alte personalități. — In această noapte, la 0'25, Regina României și principesa Ileana au plecat din Roma pentru Neapole.*“

Locale. Măine, Duminecă fiului rătăcit, va predica în catedrală p. *Dr. Ioan Coltor*, profesor al academiei teologice.

— Dumineca trecută s'a ținut în localul „*Casinei române*“, o întrunire familială convocată de p. canonic *Dr. Ioan Bălan*, în care s'au discutat mijloacele de întrebuințat pentru sporirea fondului de zidire a noului institut al Blajului. In amănunte ele vor fi fixate și puse în aplicare din partea unui comitet de acțiune, în care au intrat directorii, mulți profesori și alți oameni de inițiativă ai Blajului.

— La șezătoarea literară a meserieșilor a vorbit Dumineca trecută p. *Dr. Ioan Coltor*, profesor la academia de teologie, iar mâine va vorbi d-nul *Simeon Gizdavu*, profesor la liceul de băieți.

— Azi, Sâmbăta, se va aranja din partea „*Societății vânătorilor români din Blaj*“ în sala de gimnastică a liceului, o serată orientală, împreună cu dans. Începutul la orele 20.

Rectificarea curbei Lalescu. In bugetul anului 1924 s'a prevăzut un fond de 550 milioane pentru îmbunătățirea situației materiale a funcționarilor. Cu studiul repartiției acestui fond a fost însărcinată subcomisiunea bugetară, care după ce a examinat diferitele propuneri făcute în acest scop, a făcut comisiei plenare bugetare propunerea, care s'a aprobat, ca din această sumă 100 milioane să se dea pentru pensionarii statului, 337 milioane să se împărțească pe anul 1924 sub forma unui nou spor de circa 20%, iar restul de 113 milioane să se rezerve pentru rectificarea sporului pe 1923, distribuit după faimoasa curbă Lalescu. Cea mai mare parte a acestei sume, cu totul 53,386,300 Lei va ajuta pe membrii corpurilor didactice, iar în locul al doilea vor fi ajutați preoți cu suma de 11,776,280 Lei, cari așșderea au fost binisor apăsați prin curba Lalescu. Restul se va împărți între funcționarii aparținând altor ministerii.

În atențiunea invalizilor de rășboi. Filiala din Brașov a soc. „*Invalizilor de rășboi*“ ne anunță, că nime nu va mai fi primit la Centrala din București a societății fără recomandarea dată din partea filialei, pe al cărei teritor se găsește.

† **P. Vasile Ștefănică**, directorul liceului român greco-catolic de băieți din Beiuș, s'a stins la 17 Februarie c. în etate de 72 ani. Bătrânul om de școală, a cărui activitate de peste 40 ani l-au ridicat la demnitatea de canonic onorar, precum la onoarea unei întregi serii de decorații, între cari și aceea de ofițer al ordului „*Coroana României*“, moare într'o vreme de grea criză a învățământului confesional, în serviciul căruia a stat o vieță întreagă. A fost un om de muncă și de cinste exemplară, care lasă un gol simțit în viața școlilor noastre bisericești. — Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii!

† **P. Ioan Zimveliu**, paroh în Zagra (eparhia Gherlei), s'a stins la 23 Ianuarie c. în anul 71 al vieții și 47 al preoției sale cinstite. — Odihnească în pace!

Telefonul „Unirii“.

F. Cluj. După informațiile ce avem, lucrurile se vor face neapărat în cursul acestui an. Pe cât știm chestiunea a fost adusă și în conferința episcopescă din urmă, care a luat cu aprobare la cunoștință motivele pentru cari adunarea de organizare nu poate fi convocată decât în cursul lunilor de vară. Să sperăm deci că ea de fapt nu se va mai amâna peste acest termen.

„Carpații“. Brașov. Spuneți, Vă rog, »Cronicarului« DVoastră, care se ocupă de nou de »apucăturile noastre ieziute«, că dacă e vorba de »politică și ziaristică în Ardeal«, apoi »Unirea« este, sub ambele aceste aspecte, de o mie de ori mai în spiritul politice și ziaristice tradiționale a Ardealului decât oricare publicație mai recentă, a căror »tradiție« se schimbă dacă nu din an în an, măcar dela guvern la guvern. Din acest punct de vedere, »Carpații« DVoastre sunt piida cea mai respingătoare și atunci este cel puțin cutezat lucru să Vă puneți alături de buha din poveste, care nu slăbia biata ce vrabie din vorba, că are capul cam mare. Asta mai ales cât privește politica DV. — iar cât pentru ziaristica ce faceți ajunge să ne referim la felul cum răstălmăciți scrisul nostru mai nou, care Vă supără din motive cu totul străine de ceace se cheamă ziaristică. Să nu se supere deci »Cronicarul« DV. dacă elucubrațiile sale social-științifice le încreștăm numai la acest loc, trecând asupra lor cu un zimbet mult grăitor la ordinea zilei.

M. Sibiu. Ținut în aceeași termini răsufați, noul răspuns dat în chestia reunirii bisericilor de pâr. Em. Stoica, care pentru a putea da înainte cu »tragedia unirii«, e silit să susțină teoria foarte curioasă că »nu (!) după urmări trebuie să se judece o faptă, ci față de (?) neclintitul ideal moral al omenirii«, nu merită nici el să ne ocupăm mai pe larg de dânsul. Reținem doar ca un »curiosum« de gândire și mentalitate, următoarele cuvinte: »Ei bine, crede d. Ghibu, că biserica romană va renunța la cele 4 puncte și mai ales la primul și infalibilitatea papală de dragul nostru? — Cu anevoie putem spera în această convertire«. — Așa credem și noi! Cu toate acestea, de ce n-ai înainte pâr. Stoica, că — ce mai știi? — te pomenești că se dă bătăuță și biata ce Româ!

S. Curtea. Trecând 30 Lei în restanța anului trecut, abonamentul e plătit numai pe 9 luni din 1924.

Dr. Ny. Beiuș. Având pe anul trecut o restanță de 20 Lei, Vă rugăm să ne trimiteți și această sumă.

S. Ghijasa de sus. De acum sunteți în rând pe anul întreg. Librăria am avizat-o.

M. Fărcăș. M. Parța. Mai trimiteți 10 Lei, diferența de abonament pe 1923.

Of. par. Boș (Hunedoara). Achitat până la 31 XII 1923.

H. Mănărade. Suma trimisă am primit-o.

OFICIUL PAR. GR.-CAT. ȘERBENI.

Nr. 6—1924.

Publicație de licitațiune.

Pentru edificarea din nou a bisericii gr.-catolice din Șerbeni, județul Murăș Turda, se publică prin această licitație minuendă pe ziua de Duminică 2 Martie c. la orele 2 p. m.

Planul edificării, precum și condițiile de licitare, după cari vor trebui întocmite preliminarile și se va stabili prețul strigării, se pot vedea, în acest timp, la oficiul parohial sus numit.

Șerbeni, la 13 Februarie 1924.

Vasile Scridon

preot gr.-catolic.

(3) 2—3.

Vasile Pop

prim curator.

Tuberculoșii

folosesc cu cel mai bun rezultat

„SIROL“

preparatul patentat al lui Dr. Biró.

Un flacon Lei 40

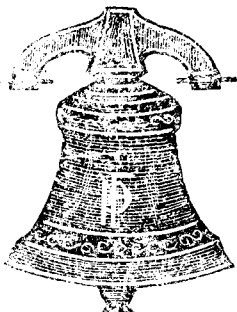
Se poate avea la FARMACIA DR. BIRÓ, Cluj. Piața Unirii 6. — precum și la toate farmaciile mai mari din provincie.

(88) 7—12

Oricine ne trimite adresa corectă poate avea în cinste — românește ori ungurește — broșura: »Cum să ne apărăm de tuberculoză«.

CLOPOTE

Și obiecte bisericești fără bani,

garantate
pentru 50 ani

găsiți numai la:
prima fabrică
de clopote din
România mare

Frații D. W. Popescu & Comp.

Strada Ioan Maiorescu Nr. 9.

BUCUREȘTI. (70) 18—52

Furnizorii Curții Regale și al sfințelor
mitropolii, episcopii și biserici din Ro-
: : : : mânia întreagă. : : : :

Casă de vânzare.

In Blaj-sat Nr. 162 este o casă de
vânzare. Informații se pot cere în

Farmacia Schieszl

(5) 1—3

BLAJ.

„Unirea“

Nu-i iertat să lipsească de pe
masa nimănu. ~~~~~

Abonamente se pot face
oricând! ~~~~~

REUMATISMUL

guta, artritisul, durerile de picioare, de mâini, dureri de șeale etc. se vindecă radical cu Reumasol Vorel pomadă antireumatismală. Urolisana ceai diuretic și Thermovata Vorel, vată antireumatismală. Se găsește la drog. și farm. — Contra mandat postal de Lei 70 se trimite întreg tratamentul fără altă cheltuială, la care se adaugă gratuit broșura: Cum se vindecă Reumatismul și Guta, Dep. FARMACIA VOREL PIATRA-N.

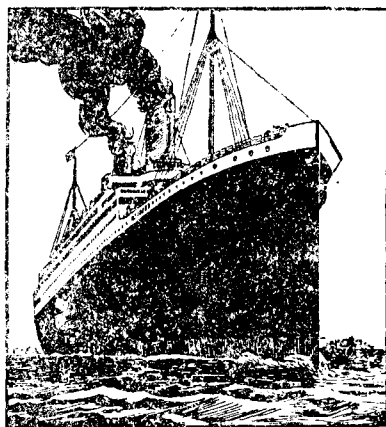
ROYAL MAIL LINE □ PACIFIC LINE □ UNION CASTLE LINE

FONDATA IN ANUL 1839.

Celea mai nouă și moderne vapoare cu trei și patru elici.

CANADA în și AMERICA

Vaporul
„OHIO“
pleacă în
Halifax
Canada
din Cher-
bourg în 7
Februar
1924.

Vaporul
„Orduna“
pleacă în
Halifax
Canada
din Ham-
burg Cher-
bourg în 29
Febr. 1924.

Călătorește comod și cu vapoare luxoase, rapide, cine merge în
Brazilia, Argentina, Uruguay, Peru, Chile, Cuba, Africa
de sud și Apusană etc. etc.

(81) 19—50

In fiecare săptămână pornesc vapoare din
Hamburg, Southampton, Liverpool,
Cherbourg, La - Rochelle - Pa - Lice.

Cereți deslușiri cu încredințare pentru viza pașapoartelor sau altor formalități dela
„Compania Tranzit“ București, Calea Griviței 153. Sucursala Timișoara, Hotel Coroana.
Bani trimiși dela America, Canada și Argentina ii aveți în timp de 8 zile fără nici un onorar.